

[Gunner Baunsgaard.]

grafiske forhold kan have en enorm betydning for planlægningen, og det er meget let af afstikke nogle administrative grænser, men man må huske på, at når man kommer ud i marken, er disse grænser usynlige. Der er nok behov for en regionplan, men vi må være meget varsomme med at forcere den i en sådan grad, at der kan blive risiko for, at det sker med for lidt hensyntagen til de parter, der er implicerede, og til regionens beboere.

Det er tanken ifølge lovforslaget, at kommunerne skal meget stærkt ind i billedet, og det kan jeg være helt enig i. Der er lagt op til, at man fra kommunalt hold skal gå foran, og når man så fra amtsrådets side har meddelt, hvilke sektorer man herfra har planlagt, vil kommunerne kunne gå i gang. Men jeg tror ikke, vi omgående skal dygne mere ud til kommunerne, end de kan overkomme; fra april 1974 er der allerede pålagt kommunerne så mange opgaver, at de vil døje med at få dem kørt ind.

I administrationsdepartementets omtale af erhvervenes fordeling og befolkningsudvikling omtales tendenserne til en koncentration omkring de mellemstore og største byer, og hvordan den vil fortsætte. I et notat fra 14. december 1972 gjorde boligministeren rede for problematikken omkring befolkningsudviklingen. Heri gøres opmærksom på, at det kun er de allermindste områder, der er i fare for tilbagegang, mens der i de lidt tættere bebyggede områder er muligheder for fremgang. Det er jo netop en tendens, der har givet sig udslag i, at befolkningsfremskrivningerne ikke holder stik, men viser, at der netop er tilgang f. eks. i Vestjylland. Det vil også i høj grad komme til at gøre sig gældende omkring det, der kaldes mindre byer.

Omkring udflytningen af statsinstitutioner er der meget på bestemte byer. Det er meget teoretisk at fremkomme med de tanker, men vi skal jo også leve i de områder, der ligger udenfor. Der nævnes nok, at vareproduktionen vil foregå på fabrikker, der er spredt ud over landet, og det er jo netop denne tendens, der er gældende nu. Der er ingen tvivl om, at den udvikling, der allerede er i gang i befolkningsstilvæksten i nogle områder, hænger sammen med den nye kommunestruktur, vi fik i april 1970. De

tendenser, der var gældende i 1965-70, har allerede i 1972 ændret sig i nogle amter, sådan at befolkningsstilvæksten også i kommuner, der skulle gå væsentligt tilbage, er ændret.

Ifølge lovforslaget afstikkes der nogle overordnede retningslinjer; der er også behov for dispositioner omkring befolkningens forsyning med rekreative områder, og det vil derfor være af væsentlig betydning, at fredningsplanudvalgene flyttes over til amtsrådene, der skal være det koordinerende led mellem kommunerne.

Jeg tror også, man må se i øjnene, at byudviklingsudvalgene snarest må nedlægges, og på lidt længere sigt burde loven måske køres sammen med land- og byzone-loven.

Formålet med regionplanarbejdet må være at afstikke nogle retningslinjer for dimensionering, for lokalisering og for den tidsfølge, det må sættes ind i. Regionerne må kortlægges sådan, at de investeringer, der skal ske, skal samstemmes med de eksisterende landskabs- og byværdier, som det hele til sidst skal samstemmes med.

Befolkningsudviklingen og erhvervsinvesteringen skal indpasses i de eksisterende fysiske rammer, og det gælder både udvikling, transport og udnyttelse af det forekommende i landskaberne.

I januar 1970 blev det fra den daværende regering pointeret, at det var regeringens agt at udvide kommunernes kompetence til en lovbestemt region- eller amtsplanlægning i samarbejde indbyrdes med de statsmyndigheder, hvis dispositioner var af væsentlig betydning for den sammenfattende region- eller amtsplanlægning. Der er nu bred forståelse for de regionale sammenhænge, simpelt hen fordi regionalplanerne berører alle de mennesker, der er inden for regionerne. Planer, som vi omtaler her, kan blive en rettesnor, der skal følges for at nå de mål, som politikerne må udstikke på befolkningens vegne.

Men bærekraften i en sådan regionplanlægning må ligge i, at beboerne i så høj grad som muligt får kendskab til indhold og forudsætninger. Derfor må det meget stærkt pointeres, at såvel kommuner som amtsråd må tage befolkningen med ind i overvejelserne omkring region- og landsplanlægningen. Jeg anser det for meget, meget væsent-